

РЕШЕНИЕ

№ 2269

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 06.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5673** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 и сл. от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Д. И. И. срещу Писмо изх. № към САГ23-ГР00-1134(1)/19.05.2023 г. на главния архитект на Столична община. Иска се отмяната му като незаконосъобразно. Претендират се разноски.

В ОСЗ жалбоподателката се явява лично и с адв. Б., която поддържа жалбата и искането за разноски. Депозирани са писмени бележки.

Ответникът - главният архитект на Столична община, в съпроводителното писмо по изпращане на адм. преписка чрез директора на дирекция „ПНО“ С. Щ. изразява становище за недопустимост, алтернативно за неоснователност на жалбата. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В ОСЗ ответникът се представлява от юрк. З., която поддържа оспорването и искането за разноски.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания

акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Със заявление № САГ23-ГР00-1134/04.05.2023 г. /л. 18/ Д. И. И. е поискала разрешение за изработване на проект за изменение на ПУП – изменение на план за регулация /И./ на собствения ѝ ПИ с идентификатор 68134.905.447, УПИ V 446, 447, кв. 32 по плана на [населено място], находящ се в м. „В. –ВЕЦ С.“, район „Л.“, [улица], и изменение на прилежаща улична регулация /ИПУР/ в участъка между о.т. 139а- о. т. 159.

По заявлението е изработен съгласувателен лист /л. 20/.

Въпреки липсата на изричен диспозитив, с оспореното писмо /л. 17/ се отказва изработването на проект за И. и ИПУР. Посочено е, че отдел „Благоустройствени дейности – Комуникации и транспорт“ не съгласува представената графична част към мотивираното предложение на заявителката /л. 21, 27/, тъй като прилежащата улица – [улица] е част от първостепенната улична мрежа съгласно ОУП на СО, III-ти функционален клас (районни артерии). Задънените улици са VI-ти функционален клас (обслужващи улици). Предлаганото мотивирано предложение противоречи на чл. 19, ал. 2 и чл. 2, ал. 1, т. 5 от Наредба № РД-02-20-2 от 20.12.2017 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии /Наредбата/. Посочено е още, че е стартирана процедура за отчуждаване във връзка с обект „Изграждане на [улица], район „Л.“.

По делото е изслушано и прието като обективно и компетентно изготвено заключение на СТЕ от вещото лице А. А..

От заключението на вещото лице се установява, че съгласно ОУП на [населено място], приет с Решение №697 от протокол 51/19.11.2009 г. и Решение №960/16.12.2009 г. от Министерски съвет, ПИ с идентификатор 68134.905.447 попада в устройствена зона „Смф“ (Смесена многофункционална зона) и зона „Тти“ (терени за транспортна инфраструктура). [улица] е част от първостепенната улична мрежа (ПУМ) III Б клас (районни артерии) на [населено място]. Габаритът на пътното платно на [улица] пред ПИ с идентификатор 68134.905.447 по КККР е 24 м, включващ по две еднопосочни платна за движение с ширина 14, разделителна ивица с ширина 2,0 м от запад (зелена ивица), локално западно платно с ширина 5,0 м и тротоар от запад с ширина 1,5 м и от изток с ширина 2,5 м. Пътните платна са с по две активни пътни ленти по 3,5 м.

Констатира се, че [улица].т. 159 (тупик от север) е VI- функционален клас (обслужваща улица). [улица]- о.т. 136б- о.т. 139а (улица „Т. К.) е VI- функционален клас (обслужваща улица). Към настоящия момент локалното платно на [улица] не е изградено.

С Мотивираното предложение за ПУП-И. и ИПУР се предвижда:

- нови УПИ V-446 и УПИ VII-447 за ЖС от кв. 32;

- изменение на уличната регулация, както следва: 1. отпадане на локалното платно на [улица] между о.т. 159- о.т. 139а; 2. отпадане на разделителна ивица с ширина 2,0 м между локалното платно и активните пътни ленти на [улица] в частта при о.т. 159- о.т. 139а; 3. отпадане на тротоара между стар УПИ V-446 и локалното платно.

Вещото лице счита, че предлаганата промяна в уличната мрежа не е в съответствие с предвижданията на действащия ОУП на [населено място]. В графичната част на мотивираното предложение не е посочен нов тротоар и връзката на локалното платно при о.т. 139а с активните ленти на [улица]. С мотивираното предложение не се изпълняват изискванията на чл. 19, ал. 2 от Наредбата, тъй като не е осигурен контакт (връзка) между [улица] и локалното платно с [улица]. Вещото лице счита също, че с

предложението за изменение на уличната регулация не се осигурява безопасния достъп и сигурност на участниците в движението, тъй като не е предвидено безопасно пешеходно трасе.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Обжалваното писмо представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 214, т. 1 ЗУТ, който неблагоприятно засяга правната сфера на жалбоподателката. Няма данни кога писмото е връчено на оспорващата /л. 43/ и съдът приема, че жалбата е подадена в срок. Поради това жалбата се явява процесуално допустима, а разгледана по същество- неоснователна.

Оспореното писмо е издадено от компетентен орган- главния архитект на СО- арг. чл. 135, ал. 3 вр. ал. 1 ЗУТ, § 1, ал. 3 ДР ЗУТ и т.1.27 от Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на СО /л. 9/.

Заповедта е обективизирана в изискуемата писмена форма и съдържа посочване на фактически и правни основания за издаването ѝ. Липсата на изричен диспозитив не се отразява на възможността адресата на писмото да разбере действителната воля на адм. орган. Съдът не констатира при издаването на акта да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Писмото е издадено след извършване на съгласувателна проверка от различните отдели в Н. при изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая.

Съдът счита, че при издаване на заповедта правилно е приложен материалният закон. Не се споделят доводите на жалбоподателката, че за процесното изменение не е приложим чл. 19, ал. 2 от Наредбата, тъй като то касае улици, които не са първостепенна улична мрежа. Съгласно разпоредбата, първостепенната улична мрежа чрез кръстовищата или пътните възли осигурява контакт между еднакви или съседни класове улици. Изключения от това изискване се допускат в застроени територии, когато не може да се осигури нормалното им транспортно обслужване. По делото не е спорно и от СТЕ се установява, че [улица] е част от първостепенната улична мрежа, [улица].т. 159 (тупик от север) е VI- функционален клас (обслужваща улица), а [улица]- о.т. 136б- о.т. 139а (улица „Т. К.) е VI- функционален клас (обслужваща улица). Видно от схемата към заключението на СТЕ- л. 60, към настоящия момент о.т. 159 и о.т 139а са част от [улица], поради което процесното изменение засяга първостепенната улична мрежа и чл. 19, ал. 2 от Наредбата е приложим. Посочената промяна в уличната мрежа противоречи на ОУП на [населено място] и само на това основание исканото изменение не следва да бъде процедирано. Липсата на нов тротоар и връзка между локалното платно при о.т. 139а с активните ленти на [улица] представлява нарушение на чл. 19, ал. 2 от Наредбата. Установената със заключението на СТЕ липса на безопасно пешеходно трасе представлява нарушение на чл. 2, ал. 1, т. 5 от Наредбата. Правилно адм. орган е отказал да одобри проекта за ПУП И. и ИПУР. С оспорения отказ се постига и целта на закона, а именно осигуряване на ефективното използване на територията на урбанизираните зони и максимална безопасност и сигурност на всички участници в движението.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК и по изложените съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и своевременно претендираното от процесуалния представител на ответника юрисконсултско възнаграждение, жалбоподателката

следва да бъде осъдена да му заплати сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. И. И. срещу Писмо изх. № към САГ23-ГР00-1134(1)/19.05.2023 г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Д. И. И. да заплати на Столична община сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: